

Syndrom Amy Biehlvé, kdy altruistické bělochy zavraždí lidé, kterým se snažili pomoci, a jejich rodiče následně vrahům okamžitě odpustí a projevují s nimi účast. Bělošská patologie par excellence.

Autor: Colin Lidell

Přestože neznám přesnou příčinu smrti dcery vysokého úředníka EU Marie Ladenburgerové, kterou před několika týdny ve Freiburgu znásilnil a utopil afgánských imigrant, vpuštěný do Německa politikou Angely Merkelové, troufnu si říci, že skutečná příčina úmrtí měla spíš než s přebytkem vody v plicích co dočinění s nedostatkem vitamínu „R.“

Kdyby vám to snad nedošlo, vitamín „R“ znamená „vitamín ‚rasismus‘,“ – ano, opět ono slovo, užívané k označení všeho od nacistických vyhlazovacích táborů až po tzv. „mikroagrese.“ [1] Jelikož ale už delší dobu žádné nacistické lágry – a dokonce ani lynčovací výpravy Ku-Klux-Klanu – nemáme, zpravidla se jím nálepkují lidé projevující byt jen lehké znepokojení či dokonce stín nedůvěry k lidem jiných ras a kultur, jejichž zvykům příliš nerozumí nebo se jim nelíbí.

Většině z nás to může za obvyklých okolností připadat jako vcelku banální postřeh, ale pro mladou dívku, která se pozdě v noci sama na kole vrací domů, to může být velice užitečné. Podle dostupných informací jela Maria domů z večírku po půl třetí v noci.

Podobně jako slavný *Tygr* Williama Blakea i tento zločin bezmála budí úžas svou děsivou symetrií, jakkoliv poněkud temného a nelítostného manichejského typu – zlu, nevděku a brutalitě Afghánce takřka zrcadlově odpovídá nevinnost, štědrost a zranitelnost „privilegovaného“ německého děvčete.

Ke znásilnění došlo u cyklostezky, postavené Němci s cílem přispět k posunu k čisté, zdravé a funkční společnosti – jen aby ji někdo ze společnosti divošské a brutální využil jako odpudivě příhodné místo k jednorázovému ukojení své nízké žádosti. Způsob Mariina usmrcení je obzvláště k vzteku – pohozená a utonulá se zjevným opovržením, jak se postkoitální islám a jeho falešná morálka znovu ujaly vlády nad vrahovou od chtíče načas oproštěnou myslí. Výsledkem pak byla hanba a znechucení znásilněným kufar masem.

Co se týče mladé Marie, byla podle všeho prostoupena duchem toho, co James Lawrence nedávno **nazval** kosmopolitismem svých eurohujerských rodičů, a tuto identitu a ideologii přijala plně za svou.

Studovala medicínu – jistě, *Médecins Sans Frontieres* atd. – a samozřejmě pomáhala v místním uprchlickém centru (ano, díky „Mutti“ Merkelové teď nějaké takové stojí v každém německém městě).

Tam možná padla do oka svému pozdějšímu vrahovi, nebo taky ne. Ale i tato skutečnost sama o sobě ukazuje její nesmírnou naivitu – mladé pohledné ženy se zblízka vystavují hluboké sexuální frustraci mladých muslimů oddělených od svých žen i náhražek za ně, které jim jejich kultura z chmurné nutnosti nabízí; Německo pak **platí za roztomilé kurzy** svádění Němek pro migranty. Ty ale spíš dávají na odiv slabost, než že by opravdu pomáhaly Mustafovi a Mohamedovi zaskórovat s Helgou a Hannou na místní eurodiskotéce.

Nedostatkem vitamínu „R“ netrpí jen jednotlivci. Německo a Švédsko ukazují, že může snadno postihnout i společnosti a státy, zejména ty určené k likvidaci. Nejbolestněji se ale projevuje v případech znásilněných a zavražděných mladých žen.

Marii zcela očividně úplně chyběl tento nezbytný mentální vitamín, časem prověřená protilátka účinkující proti naivnímu přijímání nebezpečí, kterým nerozumíme. Možná k útoku skutečně došlo bez varování, pokud ji imigrant přepadl z úkrytu, možná zastavila právě proto, že ho viděla. Ale na každá pád si byla vědoma celkové situace, tj. že její město je plné mladých cizinců.

Každé rozumné osobě by pozdně noční jízda po osamělé cestě jevila nesmírně pošetile. Ale pro lidi pocházející z Mariina prostředí, stížené těžkým deficitem vitamínu „R“ by podobná myšlenka byla urážkou nejen jejich protirasistického, ale i toho feministického smýšlení.

Kdyby nezemřela, její víra by ji dost možná jen zajistila odklad a odlišný způsob smrti: obětavá kariéra v neziskovce či veřejném sektoru ve službách vetřelců, sama však bezdětná nebo s jedním dítětem.

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

Bohužel, ale nijak překvapivě, vyznávají Mariiny hodnoty i její rodiče. Její otec pracuje jako **vysoce postavený právník ve strukturách EU**, jejímž hlavním cíle je nahradit původní evropské obyvatelstvo a kulturu. Člověk by se snad mohl domnívat, že by otce události mohly přimět k přehodnocení jeho oddanosti dovozu dalších „rapefugees“, ale on namísto kytek požádal smuteční hosty o příspěvky bangladéšské katolické církvi, na jejímž webu se **dočítáme následující**: „Podporujeme uprchlíky a žadatele o azyl s rodinami v uprchlickém centru Bissierstraße finanční pomocí na hledání ubytování a zaměstnání.“

Další nepochopitelný příklad toho, co Christopher Donovan nazval **syndromem Amy Biehlové**, kdy altruistické bělochy zavraždí lidé, kterým se snažili pomoci, a jejich rodiče následně vrahům okamžitě odpustí a projevují s nimi účast. Bělošská patologie *par excellence*.

Poznámka:

1] Pro obecnou současnou definici ‚mikroagrese‘ viz Sue, **“Microaggressions, Marginality, and Oppression”**: *„Mikroagrese jsou každodenní slovní, nonverbální a environmentální křivdy, ignorování či urážky – úmyslné či neúmyslné – přenášející nepřátelské, pohrdlivé nebo negativní poselství adresátovi výhradně na základě jejich příslušnosti k marginalizované skupině“* (str. 3).

Úvaha Colina Lidella **The Murder of Maria Ladenburger: A Fatal Lack of Vitamin “R”** vyšel na stránkách The Occidental Observer 5. prosince 2016.